

Naročnina listu: ==
 Celo leto . . . K 10.—
 Pol leta . . . " 5.—
 Četrť leta . . . " 2-50
 Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ==
 Celo leto . . . K 15.—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila

se računijo po 12 vinarjev od 6redne petivrstice: pri večkratnih oznanilih velik :: popust. ::

„Straža“ izhaja v ponedeljek in petek popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Moroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Somišljenike

prosimo, da agitirajo za naš list. Treba ga je z naročniki tako podpreti, da bo z novim letom lahko večkrat na teden izhajal. Vabimo tudi somišljenike izven Štajerske, da razširjajo med ljudstvom list, ker je resnično neodvisen in katoliškonarodnim organizacijam vedno na razpolago. List stane do konca leta 5 K.

Urednik Žebot oproščen! Roblek propadel.

V soboto, dne 20. t. m., se je vršila porotna razprava zoper odgovornega urednika „Slovenskega Gospodarja“, g. Franjo Žebota, pred porotnim sodiščem v Mariboru. Tožil ga je Roblek radi članka, ki smo ga priobčili v „Slovenskem Gospodarju“ dne 27. novembra 1913 pod naslovom: Velika Pirešica, Roblekov napačni mejniki, Roblekov neresničen popravek.

Obtožene Franc Žebot je nastopil za vsebino tega članka dokaz resnice. Ta dokaz se mu je tudi popolnoma posrečil, kajti Franc Žebot je bil pred mariborsko poroto popolnoma oproščen. Predmet razprave je bil ta, da se je v članku trdilo, da je Roblek pripravil sedanjega župnika na Zgornji Ponikvi, g. Goriška, do tega, da je sklenil z njim glede spornega zemljišča poravnavo v tem smislu, da sicer g. Roblek umakne svoje mejnike do katastralne meje, da pa gospod župnik prepusti smreke, ki so rastle na tem svetu, g. Robleku v posekanje, edino le s tem, da je trdil Roblek, da stoje mejniki na onem mestu, katero je že pred 15 leti označil geometer Lebtsch kot katastralno mejo in da mu je tudi prejšnji gospod župnik pokazal in priznal ravno iste mejnike kot pravilne. Dognalo se pa je, da ta Roblečkova trditev ni bila resnična, kajti geometer Lebtsch ni nikdar izmeril poprej dotične meje in prejšnji g. župnik ni nikdar pokazal ali priznal mejnike za pravilne. Rob-

lek je izkušal se izogniti tem zanj skrajno neprijetnim dejstvom s tem, da je dokazoval, da je bil prepričan, da kažejo meniki tudi njegovo mejo, ne samo mejo med cerkvenim posestvom in Lednikovim posestvom in da je torej užival svoj svet do te mejne črte optima fide. Po starih pričah se je nadalje tudi še dokazalo, da je poprej, predno je Roblek kupil dotični gozd, šla meja med njegovim gozdom in med cerkvenim gozdom približno v ravno isti smeri, kakor jo je označil sedaj geometer Lebič kot pravilno mapno mejo med obema zemljiščema.

Značilno je bilo, kako je hotel Roblek, oziroma njegov zastopnik, to svojo trditev dokazati. Pred vsem je pri izžrebanju porotnikov delal na to, da je odklonil skoro vse slovenske porotnike. Potem je prignal pred poroto znane velike Nemce iz Savinjske ljeniki cel večer na ulici in v gostilni pri Kirbišu, jali dobro spričevalo, čeravno te priče niso o stvari sami popolnoma nič vedele. Vidi se torej, da se liberalci povsod in vedno, kadar je v zadregi, zateka po pomoč k našim najhujšim narodnim nasprotnikom. Cela razprava je napravila na vsakega treznega opazovalca vtis, da se je dal Roblek le zapeljati v to zadevo in da mu je bila cela stvar skrajno neljuba. Njegov nastop pred poroto vobče ni bil nesimpatičen. Vsaka simpatija je pa morala izginiti, ko je nastopil njegov zastopnik dr. Koderman. Ne da bi se bil držal stvari, katera je bila pod obtožbo, je začel predavati o politični morali (on, dr. Koderman, govori o politični morali! Prizor za bogove! Op. ur.) ter slikal Robleka kot liberalnega mučenika. Poslušalci so bili edini v tem, da bi bilo za Robleka veliko boljše, ako bi bil ta govor izostal, kajti s tem govorom je bil uničen dober vtis, ki ga je napravil Roblekov nastop. Temu primerno je bila potem tudi sodba porotnikov, zanikali so namreč z lepo večino vsa vprašanja. Roblek se naj zahvali za ta uspeh onim, ki so ga gnali v to pravdo, naj se zahvali onim, ki mislijo, da so naši porotniki na tako nizki stopinji inteligence, da bi odločevalo pri njih par liberalnih fraz, ne pa trezna razsodnost stvari same. Očividno

je zamenjal poročno dvorano s kakim liberalnim političnim shodom!

Oproščenemu uredniku Žebotu so naši somišljeniki cel večer na ulici v gostilni pri g. Kirbišu, kjer se je zbralo do 50 naših, priredili prisrčne ovacije. „Živijo Žebot!“ so klicali vpreveselem razpofoženju našinci. Peveci so Žebotu pozneje napravili pri njegovi hiši veselo podoknico.

Zmagovitemu „Slovenskemu Gospodarju“ in pa njegovemu uredniku Žebotu k veseli zmagi naše najiskrenejše čestitke!

Zadoščenje dr. Verstovšek za ostudne napade

Dr. Kukovec ni, Štibernja ni.

V nedeljo je imel poslanec dr. Verstovšek v Šoštanju javen shod, katerega je vodil župan gospod Škruba iz Topolšice. Poročal je o ostudnih napadih Celjanov okrog liberalne Zadrzne Zveze na njegovo osebo zaradi spomenice, katero je poslal ou ministrstvu. Javno je podal vsebino spomenice in dobesedno prebral mesti v spomenici, radi katerih ga celjski liberalci blatijo. Ko so slišali volilci in kmetje o psokvah, so kar besneli in klicali: Zakaj pa ti ljudje ne pridejo pred nas? Danes je bil napovedan javen shod, zakaj niso prišli? Poučili jih bomo mi kmetje manire! Razburjenje med ljudmi, ki ne čitajo liberalnih listov in so še le sedaj zvedli o napadih na poslanca, je v celem okraju veliko. Dr. Karl Verstovšek jim je izročil vso zadevo, da oni kot volilci sodijo o njegovem postopanju, češ, da so volilci njegovi sodniki, ne pa celjski liberalci.

Župan Škruba je stavil to-le resolucijo: Zborovalci, zbrani na shodu S. K. Z dne 21. junija v Šoštanju, izrekajo svojemu deželnemu in državnemu poslancu g. dr. Karolu Verstovšek popolno zaupanje in posebno zahvalo radi njegovega velikega in nesebičnega truda in dela pri polomu šoštanske posojilnice, s katerim je obvaroval prizadeto kmečko ljudstvo velike denarne škode in celi okraj splošnega gospodarskega poloma. Prosimo ga, naj brezobzirno še v zadnjem trenutku štiti one posestnike, ki bi morali mesto voditeljev celjske Zadrzne Zveze plačati nad 70.000 K znašajoči znesek. Ker se temu najbolj ustavljajo listi in odločilni krogi celjske liberalne stranke, koje voditelj dr. Kukovec se ne upa prikazati več na naših shodih, zato obsojamo s stu-

PODLISTEK.

Šopek dr. Ivanu Mlakarju za god.

Bliža se kres in z njim god sv. Janeza Krstn. V Mariboru je sv. Janez patron stolne cerkve. A dolgo vrsto let je za ta dan vedela, se zanj zapimela mariborska slovenska učeča se mladina; pa se tudi nanj pripravljala od drugošolca gor do maturanta, od evetke iz otroškega vrta gor do učiteljske kandidatnje, od bogoslovca primana gor do primicijanta. Bilo je na skrbi mladini, dostojno proslaviti god svojega častitljivega mentorja dr. Janeza Mlakarja. Razpoloženje je o kresu itak že pravo, že počitniško, nekako poetično.

V bogoslovju je bil program navadno kratek, a odkritosrečno mišljen; včasih pa tudi cela academia sollemnis. Več, kakor si je govornik upal izpovedati, da ne žali slavljenčeve skromnosti, so bogoslovci čutili v srcu. Ko smo močili k božji previdnosti, da nam ohrani rektorja, gojili smo tiho željo, da bi zamogli brž postati njegovi posnemovalci, tega vzor-duhovnika in rodoljuba.

Šolskim sestram je bil rajni postavljen vrhovni voditelj v duhovnih zadevah; iz naklonjenosti pa in ker je bil poznavatelj postav, časa in razmer, jim je bil moder svetovalec pri vladanju in razširjenju njihovega osrednjega zavoda kakor tudi naselbin. Te pa tudi so smatrale god sv. Janeza za glavni praznik hiše. S pomočjo svoje nedolžne mladine so svojemu pokrovitelju pripravile leto za letom nedolžno veselje. Tekom šolskega leta so izborno izvežbale obilne talente svojih mladenk in nastop je bil vreden častitljivega spominskega dne. Dolgo po kresu je še šopek svežih cvetlic krasil Mlakarjevo omizje kot viden spomin izza tamošnjega slavilja.

In v dijaškem semenišču, kjer je bil Mlakar priznani dober oče nad 80 glav broječe družine, naj bi kres ne zanetil splošnega navdušenja v deških srcih! Slavnosti ni manjkalo prisrčnosti nobeno leto. Radi bi bili semeniščani iznenadili svojega ravnatelja in s sporedom ostali za kulčami, dokler se ne dvigne zavesa, ali vsakokrat to ni šlo. Ali mar tamburica pri svoji vaji malo brenči? Potem pa je bila slavnost javna, namenjena za dostojanstvenike in za mariborsko razumnštvo. Seveda so se amurientje prikazovali v cilindrih, bili so visoki gospodje, ali pod cilindrom so bili zmešani možgani od vseh teh formic, ki jih je bilo treba zadnji hip še ponoviti in od literature in realij. Kdo torej naj jamči, da bode spored mojstrsko izveden, če ne mojster? Kdo naj li daje direktive, če ne direktor? Morali so se k njemu podati, ga prositi protektorata. Čutili so: brez njega se njemu v čast ne more kaj prirediti, kar bi bilo njega vredno.

Za leto 1914 se o kresu bujni in trobojni šopki ne bodo vezali g. Mlakarju v slavni imendan. Dotične cvetlice je še slana dosegla od Bele nedelje; bile so vpletene že njemu v nagrobni venec. Le ta šopek spominov mi dovolite, gospod urednik, položiti na grob, ki krije preblogo srce. Radovedno sem čakal in pričakoval od nekega drugega uredništva, kaj bo spregovorilo o priliki smrti blagopokojnika, a ni črhnilo niti besedice. Zakaj ne? Moralo bi blagoslovljati spomin njegov, — vzroka bi imelo dovolj — a tega ni navajeno pri duhovnikih, zato molči. In tako si ostala dobroti sirota, da daš siromašno spričevalo tistim, ki so te uživali.

Da, srce je imel rajni dr. Mlakar za semeniščane, bilo je za nje močno. Ljubilo jih je; to so spoznavali gojenci že sproti tedaj, doznali so pa pozneje polagoma še bolj. Ko je začel kom leta bral štalu te, videlo se mu je, da jih hoče svdijm v srce zapisati, da bi bilo tako nemožno prelomiti jih, a za njega nepotrebno koga kaznovati. A leto je le, dolgo in se zgodi to in ono. Grajal je in ni prizanesel, a gra-

jal je tako, kakor da je hotel neredneža pritisniti na svoje srce; opozoril je na vsako nerodnost, ki jo je z bistrim očesom zapazil, toda le z namenom, da dotičnega odvadi napake in mu koristi. Sam blag, v hudobijo ali zahrbtnost vsaj pri sebi izročeni mladini ni verjel. Če tudi dejanja včasih ni mogel zagovarjati, opravičil je storilca. Največje veselje je imel, če je videl, da je iz tistih, ki so mu napravljali neprilike in skrbi, še vendar postalo kaj prida. To veselje je izrazil z besedami: Auch Sie sind einst mein Schmerzenskind gewesen. Načelu, kar se zgodi v hiši, v družini, to naj ostane v družini, je bil on — gojenci vselej ne — najbolj zvest. Plašča pozabljivosti, da zagrne, kar se je pripetilo neljubega, mu ni zmanjkalo nikdar.

Mlad domišljavček rad preroka čez hrano, neti umetno zadovoljnost med tovariši; posamezni ne bi vedeli, da je hrana slaba, ki jo uživajo, če bi jim domišljavček ne povedal. Zdaj morda že spozna, da ne prej ni imel bolj tečne in sveže hrane, kakor za časa bivanja v zavodu in ne pozneje. Je pa to izrek Mlakarjev, ki se pri vedno rastoči draginji in potvarjanju živil, zlasti začimbe, vedno bolj uresničuje.

Skušnja je dr. Mlakarja napram dijaškim boleznim naredila malo skeptičnega in nezaupnega; a pri komur je doznal resnost položaja, negoval ga je, da ga oče bolje ne more; in če je kdo umrl, videl si ravnatelja bolešno ginjenega, dasi se je znal močno zatajevati. Sam v resnost svojega položaja tudi ni verjel, dasi napad od 15. aprila ni bil prvi, pač pa zadnji, ki ga je dohitel pri delu.

Navadili so se dijaki, da so ga hodili prosit za „posojila.“ Toda kakšna „posojila“ so bila to po večini? Brez prič, brez dolžnega pisma. Ne samo da brezobrestna, ampak pogosto zgolj amortizačno iztirijiva do Nikolovega dne. Enemu je dal za šolnino, a drugemu je plačal bolniške stroške še čez počitnice. Najprej je posojiljemalec bil malo okairan, „ker je prinesel ravno v mlin“, če je imel kaj na vesti; vrnil se je med tovariše malo rudečega obraza, a ne

Požari se pojavljajo!

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

30. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta loterija v denariu vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.900 kron.

Glavni dobitnik znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

2. julija 1914. Cena srečke 4 krome.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., V. rde e Zollam'strasse 5, v loterijskih kolek urah, v tobačnih trafikah, v davčnih, pošto brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se dopošiljajo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije (oddelek za dobrodelne loterije).

Ure
Točna postrežba
Velika zaloga ur, dragocenosti, srebrnine in optičnih stvari po vsaki ceni.

Tudi na obroke! Ilustrov. osnki zastoj. Gramofone od 20-200 K.

Niklasta remonat-ura	K 3-50
Pristna srebrna ura	K 7-—
Original omega ura	K 24-—
Kuhinjska ura	K 10-—
Budilka, niklasta	K 3-—
Poročni prstani	K 2-—
Srebrne verižice	K 2-—

Večletna jamstva,
Nasl. Dietinger
Theod. Fehrenbach
urur in očalar
Maribor, Gosposka ulica 26
Kupujem zlatino in srebro.

Pozor Pozor

Preč. gg. cerkvenim predstojnikom uljudo naznanjam, da imam na prodaj novi renesančni oltar, 3 m visok, polihromiran stricajajoč se s cerkveno tradicijo itd. se po nižjo priporoča

A. RATEJ
izdelovatelj altarjev,
Malikamen P. Rajhenburg.

Učenec

marljiv in priden, ki je obiskoval najmanj en razred meščanske šole ali gimnazije ter tudi večš nemščine, iz ugledne rodbine. Se sprejme v novo otvorjeni trgovini z mešanim blagom Iva a Rožič v Spodnjem Dravo radu. Ponudbe pod Ivan Rožič, Jesenice, Dolenjsko do 15. julija t. l.

Absolutno pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi Kranjska oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani pristna bela mašna in namizna vina po zmernih cenah postavljena na postajo Ajdovščina. Kleti nadzoruje vipavski dekan V zalogi je tudi pristni tropinovec. Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo vina.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Prva južnoštajerske vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zajamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljšee kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na sortimentna fina vina v buteljkah.

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinotržcev in naročajte vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinarov.

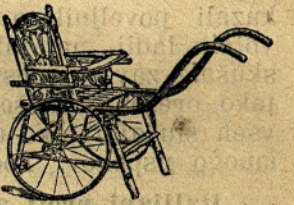
Velika izber pletenin

lasnega trpežnega izdelka. Vozički za otroke, potovalne korbice vrtno pohištvo in pohištvo za verande, naslonjači i. t. d. po najnižjih cenah, istotako Brenabor v zove. Popravila izvršujem točno in zelo poceni.

Izdelovatelj pletenin

A. PRAH

Maribor, Tegetthofstra se 21.

Prva gorenjska razpošiljalna Iv. Savnik Kranj 166

razpošilja najceneje in najboljše: sukno, volneno blago, kambrike, parhate, platno, blače

vino, podloge, zastore, preproge, l'nolej, odeje, prte, perilo, potovalne kovčke, ročne torbice, denarnice, harmonike, igrače, papir, britve, otročje vozičke, nagrobne vence, čerlje, obleke, klobuke, predpasnike in srajce iz lastne izdelovalnice itd.

Samo 10 K

stane 4 in pol metra volnena blaga za eno fino ženko obleko, poljubne barve, 1 zelo fini robec za na glavo, 3 lepi žepni robci iz šifona, 2 para močnih ženskih nogavic, 1 svilnat pas in še več drugih različnih stvari za povrh.

Ista množina še boljše vrste 15 K
Ista množina najboljše vrste 20 K.

Zahtevajte gratis vzorce za ženske in moške obleke! Solidno, vgljedno domače podjetje!

meseca avgusta izide bogato ilustrovan cenik.

Pohištvo razpošilja na vse strani trgovina s pohištvo

KARL PREIS, MARIBOR, Stolni trg 6.

Največja in najcenejša razpošiljalnica za pohištvo in posteljno blago.

Navadno pohištvo od K 100. Pohištvo iz trdega lesa od K 200. Popolna oprava za neveste od K 120—5000 K. Popolna kuhinska oprava od K 40—120 K. Za spalnice, jedilnice, gosposke sobe in salone iz orehovga, brastovega, bukovega lesa iz mecesna in javorja, iz mahagnijevega in iz palisandrovega lesa v bogati izbi po zelo izkih cenah. Razni posamezni deli posebno poceni. Posebni oddelek za pohištvo iz železa, medecine in tapetiranega pohištva.

Sloboden nakup. Slobodno na ogled.

Ilustrovani ceniki brezplačno!

A. Wesjak, Maribor

„Pri železnici“

Glavni trg vogal Stolne ulice

Priporoča svojo ogromno zalogo perilnega, manufakturnega in raznovrstnega konfekcijskega blaga po jako znižanih cenah.

Slovinci, podpirajte „STRAŽO“ z inseriranjem!

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

od dneva vloga do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojilo

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji.

Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

Posojilnica daje tudi domače hranilnike.

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.

Denarni zavod spodnještaj. trgovstva in obrtništva — Trgovsko-obrtna kreditna zadruga v Celju

sprejema vloge na knjižice od vsakega in jih obrestuje po

4 1/2 %

otvarja tekoče račune, eskomptuje menice in knjižne terjatve, prevzema zaveze, oskrbuje inkaso in obavlja sploh vse ji zaupane denarne posle po najkulantnejših pogojih.

! Obleb Pazite na otroke! timesV